جوان

روزنامه سیاسی، اجتماعی و فرهنگی صبح ایران
شنبه ۲۲ آذر ۱۴۰۴ - ۲۲ جمادی‌الثانی ۱۴۴۷
سال بیست‌وهفتم- شماره ۷۴۷۴ - ۱۶ صفحه
قیمت: ۱۰۰۰۰ تومان

نقاط ضعف فراوان دشمن را هدف بگیرید

رهبر معظم انقلاب در دیدار هزاران نفر از مداحان اهل بیت علیهم‌السلام: ملت روز به روز با ایستادگی صدق و صفا و خیرخواهی و عدالت خواهی، برای اسلام و ایران آبرو و قدرت ایجاد می‌کند و به توفیق الهی، کشور در حال حرکت تلاش و پیشرفت است

مانند جبهه نظامی، در درگیری تبلیغاتی و رسانه‌ای نیز باید آرایش خود را متناسب نظم و طرح و هدف دشمن تعریف و بر نقاطی متمرکز شویم که او هدف گرفته است، یعنی «معارف اسلامی، شیعی و انقلابی»

Khamenei.ir | صفحه ۲

آینده جهان با شبکه‌های اجتماعی روشن نیست

■ غلامرضا صادقیان | سردبیر

استرالیا بعد از آلمان دسترسی نوجوانان زیر ۱۶ سال را به شبکه‌های اجتماعی بست. دلیل هم معمولاً محتوای غیراخلاقی و نامناسب این شبکه‌ها برای این سن یا تأثیر مخرب ویدئوهای کوتاه بر مغز انسان اعلام می‌شود؛ ویدئوهایی که ایلان ماسک آن‌ها را «بدترین اختراع سال‌های اخیر» نامیده است (آن‌جور محتوا و این‌گونه ویدئوها را برای سن بالاتر حق مسلم می‌دانند!).

معتقدم اما آسیب اصلی شبکه‌های اجتماعی برای هر سنی و هر مرام و ملتی، صرفاً سیاسی یا اخلاقی نیست که حکومت‌ها به خاطرش سعی در کنترل آن دارند، بلکه آسیب اصلی این است که «افراد غیرهمزبان را مخاطب هم قرار می‌دهد»! منظورم از همزبان، ترکیبی از سطح اندیشه‌ورزی، منطق (استدلال‌آوری)، همگنی هنجارها و ارزش‌ها و احترام کلامی است.

زیان همزبانی غیرهمزبانان چیست؟ در یک کلام فروپاشی معنا، دوقطبی‌سازی فراافراطی، بحران روانی و انفجار سوءتفاهم‌ها. در این‌باره تبیین خود را در ادامه خواهم نوشت، اما قبل از آن می‌گویم ضرورت این نوشته وقتی احساس شد که برخی از دوستان و بستگان از تجربه موفق به دست‌آوردن آرامش روحی و روانی با کنار گذاشتن بحث‌ها و جدل‌ها در شبکه‌های اجتماعی و دنبال‌نکردن اخبار بی‌انتها و اغلب متضاد و متناقض و غیرقابل‌راستی‌آزمایی آن‌ها خبر دادند. من خود در آغاز ظهور این شبکه‌ها که سکوی «وایبر» در ایران بشدت مقبول شد، روزانه از ده‌ها گروه که به آنها اضافه می‌شدم و به شکل هیجانی و دیوانه‌وار مطالب یکدیگر را در گروه ارسال می‌کردند، خارج می‌شدم. اندکی بعد حتی مجبور به حذف آن سکو شدم! مدت‌ها بعد به همکاران می‌گفتم روزنامه‌نگار نباید در توییتر باشد! همه تعجب می‌کردند. تا آنکه برخی استادان پیشکسوت ارتباطات در دانشکده‌ها تأکید کردند که «روزنامه‌نگار نباید عضو توییتر شود»! توییتر را خیلی‌ها مانند گله بزها می‌دانند، یعنی کسی چیزی می‌نویسد و بقیه سریع، چشم‌بسته و با هیجان دنبال آن می‌افتند: مقدان مفلوک!

در قدیم هر کس همزبان خود را می‌یافت و با او آرامش داشت. کسی مانند هانری کربن می‌رفت و علامه طباطبایی را می‌یافت. مردم نیز همزبان خود را می‌یافتند. در نیم قرن پیش ۷۰ تا ۸۰ درصد مردم در روستاها و شهرهای بسیار کم‌جمعیت بودند. مردم یک روستا از روستای کناری حتی از فوت کدخدایش، با فاصله زیاد خبردار می‌شدند. کسی اجبار نداشت که مخاطب ناهمزبان خود باشد. اما اکنون چه؟! از نوجوانان تا جوان و بزرگسال خود را با تمامی مرام‌ها و ملل و فرهنگ‌ها و با هر کس در هر سطح منطقی (بسیار نازل و مبتذل یا بسیار عمیق) در یک گروه قرار داده است.

فیلسوفان معتقدند معنا در بستر مشترک شکل می‌گیرد. وقتی بستر مشترکی وجود ندارد، و افراد مفاهیم مشترکی ندارند، معنا شکل نمی‌گیرد و نوعی فروپاشی معنایی رخ می‌دهد. از آزادی تا احترام، ادب، حریم، ارزش، جرم، شوخی، و مانند آن، در هر فرد واحد با فرد دیگر، تفاوت معنادار و قابل درکی دارد، چه رسد به تفاوت آن در فرهنگ ملل. در یک سکوی مشترک به اسم شبکه اجتماعی وقتی افراد مخاطب هم قرار می‌گیرند، معنا دچار لغزش و سوءتفاهم ساختاری می‌شود. پس تفاهمی نمی‌بینم و به جای آن تخریب و تنش می‌نشیند. بسیاری از کسان اعتراف کرده‌اند که دوست و آشنا و همکلاسی خود را فقط به این دلیل که در شبکه‌های اجتماعی به یکدیگر پیام می‌داده‌اند و قادر به انتقال «لحن» خود نبوده‌اند، برای همیشه از دست داده‌اند! توجه کنید فقط لحن! باقی اختلاف‌ها بماند. در چنین وضعیتی صدق و حقیقت به جای اتکا بر زمینه مشترک به «برداشت پراکنده افراد نامتجانس» فروکاسته می‌شود. برخی فیلسوفان معتقدند «وقتی می‌خواهیم چیزی را بشناسیم، آن را تغییر می‌دهیم». برخی دیگر می‌گویند «امکان منطقی فهم یکدیگر برای هیچ دو انسانی وجود ندارد» ولذا وقتی کسی می‌گوید «من فلان متفکر را فهمیدم و با او هم‌عقیده هستم»، فقط از او خوشش آمده و نه اینکه آن متفکر را همان‌گونه که خود او بوده، فهمیده باشد. حتی برخی فراتر از این می‌گویند «خود هر شخصی هم خودش را کامل نمی‌فهمد». این فیلسوفان احتمالاً درباره حضور همگان در شبکه‌های اجتماعی چه خواهند گفت جز «زوال امکان گفت‌وگوی اصیل».

از بعد منطقی وضع بسیار وخیم‌تر است. بیشتر گفت‌وگوی افراد، و مقالات روزنامه‌نگاران قدیم و جدید حتی تحصیل‌کردگان رشته منطق و کسانی که منطق مظفر را چند سال با پشتکار خوانده‌اند، گرفتار مغالطات منطقی‌اند. پرکاربردترین مغالطات اینان معمولاً «توسل به شخص»، «توسل به مرجعیت»، «بدیل کاذب»، «مصادره به مطلوب» و مغالطه «پهلوان پنبه» است. گاهی دیده‌ام و شنیده‌ام که در مکالمات و چت‌های استادان فلسفه چنین مغالطاتی فراوان است! حتی کسانی از فلاسفه، گفت‌وگوهای تاریخی دیگر منطق‌دانان و دانشمندان را «وراجی مرگبار» نامیده‌اند! شخصاً بارها شده که مطلبی را نوشته‌ام و سپس از برخی مغالطات آن که بر اساس عادت جدل‌های روزمره است، شگفت‌زده و از ارسال آن برای دوستان منصرف شده‌ام. شبکه‌های اجتماعی اکنون میدان نزاع و جدال و مغالطه‌کاری عام و خاص است، دیوانه‌وار و از کنترل خارج. تنها چاره باقی‌مانده برای هر کس پرهیز از آن است، نه تلاش برای اصلاح آن، که این دومی حقیقتاً وقت‌تلف‌کردن است.

از بعد اجتماعی نیز می‌توان شاهد انفجار هنجاری در این فضا بود. هنجارها زمانی پایدارند که همگن باشند. یک نوجوان ایرانی که مذهبی، اخلاقی و محافظه‌کار تربیت شده است، ناگهان در این سکوها با یک سلبریتی اروپایی، با یک سکولار رادیکال، با یک پوچ‌گرا و با کسان دیگری که ناهمگن‌اند، مخاطب و هم‌کلام می‌شود. گاهی احساس عقب‌ماندگی و گاهی حس واپسماندگی فرهنگی در این نوجوان شکل می‌گیرد. به ویژه وقتی از سرعت اینترنت آنان یا برخی امکانات مادی دیگر آگاه می‌شود. در چنین شرایطی خانواده و اجتماع ایرانی توان دفاع از خود را از دست می‌دهند. البته این آسیب اختصاص به ایران ندارد. دلیل کنترل فرانسه و برخی دیگر از اروپائیان بر شبکه‌ها (ماجرای تلگرام) همین است که می‌خواهند از هنجارهای خود محافظت کنند. این فراتر از اخلاق یا سیاست است و به تعبیری فشار سنگین هم‌نشینی مصنوعی فرهنگ‌هاست.

از ابعاد روان‌شناسی می‌توان گفت که آدم‌ها به محیطی احتیاج دارند که بتوانند آن را پیش‌بینی کنند. وقتی دائم با کسانی هم‌سخن باشی که ارزش‌های ناسازگار دارند و زندگی‌شان اصلاً شبیه تو نباشد (به ویژه در اینستاگرام و شبکه‌های تصویری) و در معیارهای اخلاقی نیز تفاوت فاحش داشته باشید، و نتوانید در مفاهیم اصلی مثل شادی، موفقیت، احترام، و مانند آن، اشتراکی بیابید، چیزی برای شما باقی نمی‌ماند جز اضطراب هویتی، افتادن در دام مقایسه‌های مخرب، و ترس دائمی. شبکه‌های اجتماعی این ترس را از حالت لحظه‌ای به حالت پایدار و مزمن تبدیل می‌کنند. مدام می‌بینی دیگران چه می‌کنند. حس می‌کنی کمتر از آنها داری. می‌ترسی در مسیر اشتباهی باشی. نگران می‌شوی از چیزی عقب مانده‌ای. و دست آخر، آرامش ذهنی و روحی خود را برای همیشه از دست می‌دهی. اگر ماسک می‌گوید ویدئوهای کوتاه نابودگر مغز است از جنبه فیزیولوژیکی می‌گوید اما آن جنبه ویرانی روح بسیار مهم‌تر است.

از بعد سیاسی فقط به این اشاره می‌کنم که شبکه‌های اجتماعی، احساس انسجام ملی را از مردم هر کشوری می‌گیرد و در مرتبه بعد آنان را دچار تردید در مرجعیت اطلاعاتی می‌کند. پس جامعه بشدت دوقطبی و رادیکال می‌شود. تفصیل این بحث نوشته جداگانه‌ای می‌طلبد.

می‌دانم که تفکر غالب و البته ناپخته این است که «گفت‌وگو» در همین بستر سکوها به تمدن بشری و مدرن‌شدن آن کمک کرده است. این را هم بیشتر از زبان کسانی می‌شنویم که وقتی از واژه تمدن مدرن استفاده می‌کنند چیزی مبتذل در ذهن دارند. آنان شاید با واکاوی تجربه‌هایی مثل اختراع چاپ که با فروپاشی اقتدار کلیسای جزم‌اندیش همزمان شد، یا رادیو که ابزاری در دست انقلاب‌های امریکای لاتین بود یا ماهواره‌ها که ناگهان جوامع سنتی را در معرض الگوهای فرهنگی غربی قرار داد (و شد آنچه شد)، و اینترنت که آن را حتی مقدمه بهار عربی می‌دانند، نتیجه بگیرند که آنچه شد، تغییرات تمدنی بود! با اینان همان بهتر که پای گفت‌وگو نباشیم.

من راهکار فوری برای غلبه بر این آسیب‌ها نمی‌شناسم. معمولاً افراد سواد رسانه را مهم می‌دانند. برخی مدیریت فید (فرسته‌هایی که الگوریتم برای افراد انتخاب می‌کند)، و قدرت توقف یعنی دیجیتال آف‌دی و وقفه‌های هدفمند (که خود تجربه کرده‌ام نشدنی یا بسیار سخت است) را پیشنهاد می‌دهند. برخی آموزش منطق و تفکر واقع‌گرایی انتقادی با عقلانیت و معقولیت انتقادی را توصیه می‌کنند (که این یکی واقعاً انجامش به شوخی شبیه است). دست‌آخر هم راهبرد عملی می‌شود تنظیم‌گری مبتنی بر سن (که حالا خود صاحبان سکوهای اصلی در غرب شروع کرده‌اند). اما زمان نشان خواهد داد که این راهکارها نشدنی است یا کامل نیست.

من برای اینکه نوشته‌ام خالی از پیشنهاد نباشد، به برخی لیدرها و ادمین‌ها که اتفاقاً در شبکه‌های داخلی تصمیم به اصلاح‌گری اجتماعی دارند، توصیه مرحوم حضرت آقای بهجت را یادآور می‌شوم. معروف است که وقتی کسی به ایشان مراجعه می‌کرد و تقاضای راهنمایی می‌کرد تا به گمان خویش بتواند با چا پای امثال ایشان بگذارد یا تبدیل به یک مصلح اجتماعی شود، آقای بهجت به آنان می‌گفتند بروید و خودتان را اصلاح کنید، در این صورت به اصلاح جامعه کمک کرده‌اید. همچنین برای برخی که می‌خواسته‌اند با یک اشاره یا با یک ذکر رستگار شوند و از ایشان ذکر یا راهکار چند کلمه‌ای طلب می‌کرده‌اند، می‌فرمودند بروید و هر آنچه را از واجبات بلدید، عمل کنید. بسیاری از گذرگاه‌ها در شبکه‌های اجتماعی اگر بخواهند به این توصیه‌ها عمل کنند باید دکان را تعطیل کنند و به تهذیب نفس مشغول شوند.

توصیه دیگر هم به نهادهایی است که می‌توانند مردم را به اجتماعات مفرح و ورزشی بکشانند. امروزه بسیاری به‌رغم وجود تلویزیون ۷۰ اینچی ترجیح می‌دهند برنامه موردنظر خود را در حالت لمیده از گوشی تماشا کنند، چون به آنان فرصت می‌دهد همزمان به سکوهای دیگر هم سر بزنند یا اینکه نزدیک‌بودن تصویر به چشمان خود را امتیاز می‌دانند. ممکن است روزی همان‌گونه که حالا گوشی جای تلویزیون و رادیو و رسانه‌های مکتوب را گرفته است، چیز دیگری جای این‌ها را بگیرد. تا آن زمان به جای مقابله‌های فیزیکی، که در حد خود ممکن است کارکردهایی هم داشته باشد، باید راه‌هایی برای دورکردن آدم‌ها از گوشی و سرزدن مخرب به تصاویر گذرا و نوشته‌های گذرا (فاقد استدلال و اثرگذاری) پیدا کرد. باید مردم را به طبیعت و اجتماعات برد تا بتوانند از گوشی خود فاصله بگیرند. پیداکردن همدل و همزبان در دوری از فضای مجازی بسیار ممکن‌تر و آسان‌تر است.

گفت‌وگوی «جوان» با همسر شهید ناصر اسدی‌دوست

شهیدی که روز بازنشستگی‌اش آسمانی شد

● علیرضا محمدی | دبیر گروه ایثار و مقاومت

■ شهید ناصر اسدی‌دوست زندگی جهادی عجیبی داشت. او که متولد سال ۱۳۵۲ در مراغه بود، در سن ۱۴ سالگی به جبهه‌های دفاع‌مقدس رفت و جهاد در جبهه‌های جنگ تحمیلی را نیز تجربه کرد. در همان سال‌ها به یکی از دوستان گفته بود: «من ماندم تا در جنگ با صهیونیست‌ها شهید شوم.» پس از ۳۰ سال خدمت درست یک روز قبل از آنکه بازنشسته شود، ظهر روز ۲۳ خردادماه همانطور که گفته بود، در مصاف با صهیونیست‌ها به شهادت می‌رسد. گفت‌وگو با «جوان» همسر این شهید را در صفحه ۷ بخوانید

درخشش فرزندان ایران در دوبی ادامه دارد

دروی مدال‌ها در بازی‌های پاراآسیایی

● دنیا حیدری | خبرنگار گروه ورزشی

■ درخشش کاروان «فرزندان ایران، سفیران پیروزی» در رقابت‌های پاراآسیایی جوانان دوبی ۲۰۲۵ با کسب ۴۹ مدال رنگارنگ به اوج خود رسید. فرزندان ایران موفق به دشت ۴۹ مدال در دومین روز این رقابت‌ها شدند. ورزشکاران ایران در رشته‌های پارادوومیدانی، پاراتیراندازی باکمان، پاراشنا، گلبال، پاراتنیس روی میز، بسکتبال با ویلچر سه‌درسه، پارامچاندازی، بوچیا، پاراوزنه‌برداری و پارابدمینتون به مصاف رقبای خود رفتند که حاصل آن ۱۵ مدال طلا، ۱۷ نقره و ۱۷ برنز بود | **صفحه ۱۳**

یادداشت سیاسی

مصطفی قربانی

موانع صهیونیست‌ها از جنگ با ایران

از فردای توقف جنگ میان رژیم صهیونیستی و ایران، عمده گمانه‌ها مبنی بر این بود که به‌زودی دور جدیدی از جنگ میان طرفین آغاز خواهد شد. با این حال، با گذشت حدود شش ماه از آن روزها، اگرچه جنگ جدیدی آغاز نشده است، طرف مقابل پیوسته در تلاش است با فضاسازی رسانه‌ای، سایه جنگ را بر سر ایران حفظ کند و تحولات ایران را در حالتی تعلیق‌وار قرار دهد. درواقع، برخلاف عملیات روانی و فضاسازی رسانه‌ای دشمن، واقعیت‌های موجود گویای آن است که احتمال وقوع جنگ مجدد میان رژیم صهیونیستی و ایران اندک است | **صفحه ۲**

یادداشت بین‌الملل

هادی محمدی

اولویت‌محوری سفر نتانیاهو به امریکا

نخست وزیر رژیم‌صهیونیستی در روزهای پایانی سال میلادی قرار است به واشینگتن سفر و با ترامپ درباره مسائل حیاتی و دغدغه‌های مشترک مذاکره کند. این سفر احتمالاً یک هفته خواهد بود و نتانیاهو فرصت خواهد داشت با مراکز متعدد در امریکا رایزنی کند و هماهنگی‌هایش را به سرانجام برساند. موضوعات متعددی پیش روی نتانیاهو است تا با ترامپ گفت‌وگو کند ولی در بین این موضوعات یک موضوع احتمالی برجسته‌تر و حائز اهمیت محوری است. مسئله سوریه و عدم‌دستیابی به یک توافق ایده‌آل برای نتانیاهو که ماه‌هاست در دیدارهای متعدد با مقامات سوریه به سرانجام نرسیده است | **صفحه ۱۵**

یادداشت اقتصادی

وحید عظیم‌نیا | دبیر گروه اقتصادی

فرمان اصلاحات بنزین را بچرخانید

تابستان و زمستان ندارد، هر زمان که از وضعیت سوخت سخن به میان می‌آید، مجموعه‌ای از واقعیت‌های ناگفته و نگرانی‌های پنهان خود را به رخ می‌کشد. رشد حجم مصرف بنزین باعث شده است دیگر نتوان صرفاً با اتکا بر ظرفیت موجود پالایشگاه‌ها اوضاع را متعادل نگه داشت، بنابراین فاصله آنچه تولید و آنچه سوزانده می‌شود، در عمل به نقطه‌ای رسیده است که ادامه مسیر پیشین برای اقتصاد کشورمان قابل تحمل نیست، | **صفحه ۴**

یادداشت حوادث

حسین فصیحی | دبیر گروه حوادث

وقتی امدادخودروها امنیت شهروندان را تهدید می‌کنند

دختر جوان پس از پایان کار، سوار بر خودروی شخصی خود شد تا به خانه برود، اما خودروی او ناگهان خاموش و مجبور شد در کنار خیابان توقف کند. در این شرایط، یک امدادخودروی خصوصی به کمک دختر جوان آمد، اما تعمیرکار به جای ارائه خدمت صادقانه با ادعای تعویض پمپ بنزین خودرو، دست به اقدامی زد که جان این دختر جوان را به خطر انداخت. در جریان تعویض پمپ بنزین، مقدار قابل توجهی بنزین روی بدنه خودرو و لباس دختر ریخت و به فاصله کوتاهی جرقه‌ای ایجاد شد که منجر به آتش‌سوزی شد | **صفحه ۱۴**

یادداشت ورزشی

شیوا نوروزی | خبرنگار گروه ورزشی

مدرک جعلی، ابطال انتخابات و بی‌اعتباری ورزش

آش آنقدر شور شده که مجامع انتخاباتی تبدیل به محله بروبیای نامزدهای مسئله‌دار و برگزاری انتخابات بدون رعایت قوانین مندرج در اساسنامه‌ها شده است. تا قبل از این شاکیان فقط به دلیل عدم رعایت قوانین مندرج در اساسنامه از رؤسای جدید شکایت می‌کردند و رأی ابطال از دیوان عدالت اداری می‌گرفتند، ولی کار به جایی رسیده که این‌بار ابطال نتیجه یکی از انتخابات برگزار شده به خاطر مدرک تحصیلی جعلی رئیس جدید صورت گرفته است! | **صفحه ۱۳**

۶

امریکا و اسرائیل شالوده صلح جهانی را متزلزل کرده‌اند

■ رئیس‌جمهور کشورمان که برای شرکت در نشست «صلح و اعتماد» عشق‌آباد به ترکمنستان سفر کرده است، با لحنی صریح و انتقادی تأکید کرد که تداوم یکجانبه‌گرایی امریکا و قرار گرفتن رژیم‌صهیونیستی بیرون از دایره نظارت‌ها و قواعد جهانی، شالوده صلح و نظم عادلانه را متزلزل کرده است. پزشکیان در حاشیه این اجلاس با رئیس‌جمهور روسیه دیدار کرد

۱۵

اسرائیل در وحشت شلیک ۲هزار موشک به جای ۵۰۰ موشک

■ بازسازی زرادخانه‌های موشکی ایران به دنبال جنگ ۱۲روزه به نگرانی صهیونیست‌ها و امریکایی‌ها منجر شده، تا جایی که رئیس‌جمهور امریکا به رغم لفاظی درباره تهران، به این موضوع اعتراف کرده است و برخی برآوردهای اسرائیلی‌ها نیز می‌گویند ایران در وضعیتی قرار گرفته است که اگر جنگ دیگری رخ دهد، به جای ۵۰۰موشک طی ۱۲روز، با ۲هزار موشک سرزمین‌های اشغالی را هدف قرار دهد

یادداشت اجتماعی

مهدی مولایی

فرمان هجوم به ارکان تمدن دشمن!

رهبر معظم انقلاب بار دیگر با صراحت و دقتی راهبردی بر نکته‌ای بنیادین و مغفول‌مانده انگشت نهادند و تأکید کردند که تبلیغ دینی و فرهنگی نباید صرفاً به موضع دفاعی و پاسخگویی محدود شود، بلکه باید به مبانی فکری طرف مقابل حمله کرد. این سخنان، نه توصیه‌ای تاکتیکی، بلکه ترسیم نقشه کلانی است برای بازیابی ابتکار در میدان جنگ شناختی | **صفحه ۳**

۳

قوم گیلک و مازنی در معرض انقراض

● زهرا چیذری | خبرنگار گروه اجتماعی

■ پیش‌بینی‌های انقراض نسلی در کشورمان در حال وقوع است، به گونه‌ای که مطابق با آخرین آمارها در میان قوم گیلک مرگ از زندگی پیشی گرفت و نرخ باروری به زیر یک رسید! کاهش نرخ باروری به کمتر از یک و پیشی گرفتن مرگ‌ها از تولد در این استان در حالی اتفاق می‌افتد که حدود شش سال پیش، پیش‌بینی‌ها از انقراض نسلی قوم گیلک تا ۳۰ سال آینده با همین نرخ رشد حکایت داشت. آن زمان نرخ باروری در استان گیلان ۱/۲ بود. اوضاع مازندران هم چندان مناسب نیست به گونه‌ای که به گفته دبیر مرکز مطالعات راهبردی جمعیت کشور وضعیت جمعیت در گیلان و مازندران قرمز است، به گونه‌ای که نرخ باروری در این دو استان شمالی به کمترین میزان در تاریخ ایران رسیده‌است

۱۶

هدف ما ثبت مظلومیت مردم ایران در جنگ ۱۲روزه بود

■ حمیدرضا حیدری، کارگردان مستند «کوچه دوست» در گفت‌وگو با «جوان»: زندگی بعد از جنگ موضوعی است که رسانه‌ها به آن کم‌توجهی می‌کنند و این قدرت سینمای مستند است که می‌تواند چنین تصاویری را به تصویر بکشد. ثبت این لحظات هم سندنگاری از یک رویداد تاریخی است و هم فرصتی برای روایت انسانی که در قالب خبر و رسانه روزمره امکان بیان آن وجود ندارد. این فیلم، زندگی سه دختر نوجوان در یک کوچه بعد از جنگ ۱۲روزه را روایت می‌کند

۱۴

کوتاهی شرکت‌های مسافربری جان‌مسافران را به‌خطر می‌اندازد

● غلامرضا مسکنی | خبرنگار گروه حوادث

■ در روزهایی که بارش باران و برف باعث خوشحالی مردم شده، بی‌احتیاطی برخی رانندگان و عدم کنترل صحیح شرکت‌های مسافربری این نعمت الهی را برای مسافران جاده‌ای تلخ کرده است. در دو حادثه اخیر واژگونی اتوبوس در محورهای سمیرم و سرچم، چندین نفر کشته و زخمی شدند و بررسی‌ها نشان می‌دهد عامل انسانی نقشی اصلی در این حوادث داشته است. سردار احمد کرمی‌اسد، فرمانده پلیس‌راه فراجا در گفت‌وگو با «جوان» تأکید کرد رعایت قوانین رانندگی، پایش لحظه‌ای رانندگان و مسئولیت عملیاتی شرکت‌های مسافربری برای کاهش سوانح جاده‌ای ضروری است